

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 8P/58/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512205481
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2014:2512205481.5

Rozhodnutie

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Andreou Kondllovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: W. Y., D.. XX.XX.XXXX, N. X. O., R. G. P. Ú. A. Z. S. V. F. A., A. C., dieťa matky: Z. Y., D.. XX.XX.XXXX, N. A., V. H. Č.. XXXX/XX, právne zastúpenej advokátkou JUDr. Tatianou Chrenkovou, Piešťany, Adama Trajana č. 12 a otca: I. G., D.. XX.XX.XXXX, N. A.V., V. C. Č.. XX/XX, právne zastúpeného advokátkou JUDr. Danielou Suchánkovou, Piešťany, M. Waltariho č. 7 o návrhu matky na zvýšenie výživného a o návrhu otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti takto:

rozhodol:

Konanie o návrhu otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti rodičov sa zastavuje.

Výživné otca na maloletého Dávida sa od 14.01.2014 zvyšuje zo sumy 26,56 eur mesačne na sumu 170 eur mesačne, čím sa mení rozsudok Okresného súdu Piešťany č. k. 7Nc/934/2002 -23 zo dňa 30.10.2002 v časti výšky výživného otca na maloletého Dávida.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O trovách štátu rozhodne súd samostatným uznesením.

odôvodnenie:

Matka sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 26.4.2012 domáhala zvýšenia výživného otcovi na sumu 500 eur mesačne od 20.4.2012, nakoľko potreby maloletého do posledného rozhodovania vzrástli. V priebehu konania upravila matka svoj návrh tak, že žiadala zvýšiť výživné na sumu 350 eur mesačne od vyhlásenia rozsudku, z ktorej sumy by mohla byť časť na tvorbu úspor.

Otec so zvýšením výživného súhlasil, avšak na sumu 150 eur mesačne s tým, že maloletému bude naďalej hradieť výdavky na zubného lekára, kupovať mu oblečenie, chodiť s ním na dovolenky a hradíť aj iné osobitné výdavky po predložení dokladov matkou. Po znaleckom dokazovaní otec návrh na zverenie maloletého do striedanej osobnej starostlivosti so súhlasom matky zobral späť.

Kolízny opatrovník so späťvzatím návrhu otca na zverenie maloletého do striedavej starostlivosti súhlasil. Výživné na maloletého žiadali zvýšiť na sumu 180 eur mesačne a prípadne aj určiť časť výživného na tvorbu úspor.

Súd vykonal dokazovanie výpoveďou matky a otca, dokladmi o príjmoch oboch rodičov, znaleckým posudkom Mgr. Zabáka č. 43/2013, dokladmi o výdavkoch domácnosti rodičov, výpismi z účtov rodičov, peňažným denníkom, dokladmi o výdavkoch na maloletého W. a zistil tento skutkový stav veci :

Naposledy bolo rozhodované o zverení maloletého a výživnom v konaní vedenom na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 7Nc 934/2002 rozsudkom č.k. 7Nc 934/02 -23 zo dňa 30.10.2002, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.11.2002 a ktorým bola schválená rodičovská dohoda o zverení maloletého Dávida

do osobnej starostlivosti matky a o výživnom otca na maloletého v sume 26,56 eur (pôvodne 800,- Sk) mesačne. V tom čase mal maloletý W. 1 rok, matka žila u rodičov a bola na rodičovskej dovolenke s príjmom z rodičovského príspevku v sume 106,88 eur (pôvodne 3.220 Sk). Otec bol nezamestnaný, žil z úspor a býval u rodičov, ktorým prispieval na domácnosť sumou 49,79 eur (pôvodne 1.500 Sk).

V konaní Okresného súdu Piešťany sp. zn. 5P/115/2011 bolo rozsudkom zo dňa 23.1.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.1.2012, rozhodnuté o úprave styku otca s maloletým Dávidom a návrh matky na zvýšenie výživného bol vylúčený na samostatné konanie a zapísaný pod sp. zn. 10P/19/2012, kde bolo konanie uznesením zo dňa 1.3.2012 pre späťvzatie návrhu zastavené.

Zo záverov znaleckého posudku č. 43/2013 znalca Mgr. Karola Zabáka vyplynulo, že maloletý W. preferuje styk s otcom podľa doterajšej podoby a frekvencie, ktorá bola určovaná bezproblémovou dohodou rodičov. Aktuálne sú lepšie predpoklady na pravidelnú starostlivosť a prípravu do školy v domácnosti matky, ktorá má k výchove syna precíznejšie prispôsobený životný štýl a lepšie určuje synovi hranice a zabezpečuje kontrolu nad jeho prípravou do školy.

Rodičia akceptovali vyjadrenie syna pri znaleckom dokazovaní a dohodli sa na tom, že maloletý zotrvá v osobnej starostlivosti matky a otec sa s ním môže kedykoľvek stretávať. Ohľadom zvýšenia výživného k dohode rodičov neprišlo. Obaja rodičia potvrdili, že otec financoval všetky náklady spojené so synom a uhrádzal maloletému všetky potrebné veci, pričom bežné výživné od mája 2008 platil vo výške 116 eur mesačne.

Výpoveďou matky a dokladmi k nej sa vzťahujúcimi mal súd preukázané, že do apríla 2012 s otcom a maloletým bývali asi 3 roky v spoločnej domácnosti, avšak keď chodievala z práce po 21:00 hod, maloletý vôbec nebol pripravený do školy, nemal napísané úlohy, ani nachystanú tašku, čo mu všetko zabezpečovala matka po príchode z práce. Otec finančne maloletého dostatočne zabezpečoval, a to aj nad rámec jeho potrieb, napr. kúpou drahého mobilného telefónu, či samočistiaceho akvária. Viackrát dal otec matke vyššiu sumu okolo 200 až 400 eur na nákup oblečenia. Niekoľkokrát, keď bola matka v práci, otec priviezol maloletého k jej rodičom a nestaral sa o neho. Od troch rokov maloletý navštevuje rôzne krúžky, chodil na plávanie, futbal, ale skončil s tým, lebo mu otec povedal, že tam nemusí chodiť. Do augusta 2012 bola matka zamestnaná v spoločnosti FARELTEX s.r.o. ako predavačka s priemerným príjmom 350 eur mesačne, pričom pracovný pomer ukončila z dôvodu uzavretia prevádzky. Potom začala zo živnostenským podnikaním, ktoré má od januára 2013 prerušené. Od 01.07.2013 je matka zamestnaná v spoločnosti VENERESA s.r.o., kde pôsobí aj ako jedna z konateľov, pričom za rok 2013 spoločnosť nedosiahla zisk, nakoľko ide o novootvorenú predajňu. Matka je od 1.7.2013 v spoločnosti VENERESA aj zamestnaná s dohodnutým hrubým mesačným príjmom 337,70 eur. Matka má okrem príjmu zo zamestnania príležitostné príjmy z práce hostesky, pričom v roku 2012 bola na dvoch výstavách v Bratislave a Trenčíne v trvaní 3 a 4 dni, za čo mala príjem 120 a 160 eur.

Matka spláca hypotekárny úver vo výške 42.000 eur zo Štátneho fondu rozvoja bývania mesačne v sume 155,24 eur, hradí mesačne výdavky na byt 65,49 eur, na energie 22 eur, na plyn 30 eur, na benzín 100 eur a na telefón 40 eur. Na podnikanie si matka zobrala úver 2.000 eur, ktorý spláca po 69 eur mesačne a keďže si účet brala ako živnostníčka spláca ho zo svojho osobného účtu. Matka výdavky na telefón, benzín a úver na podnikanie nevykazuje v nákladoch spoločnosti VENERESA. Ani osobné motorové vozidlo nemá evidované na firmu.

Maloletý W. chodí do 6. ročníka základnej školy, v škole sa nestravuje, varí mu matka. Výdavky na školu má bežné, čo je okolo 15 až 20 eur mesačne. Žiadne krúžky maloletý v súčasnosti nenavštevuje a nemá žiadne osobitné voľnočasové aktivity, hoci pred tým chodil na plávanie a futbal, v čom ho však otec nepodporoval. Maloletý máva len bežné ochorenia, kde mu matka kupuje lieky. Všetky výdavky so zubnou starostlivosťou hradí otec.

Výpoveďou otca a dokladmi k nemu sa vzťahujúcimi mal súd preukázané, že pôsobí ako konateľ vo viacerých podnikoch. Spoločnosť CAFE CAIRO, s.r.o. prevádzkuje 7 zariadení, kde otec pôsobí ako prevádzkovateľ, začo poberá odmenu konateľa 250 eur mesačne v hrubom a k tomu má zadarmo ubytovanie, auto, stravovanie a benzín. Otec býva ako nájomca v rodinnom dome vo vlastníctve spoločnosti CAFE CAIRO, pričom nájomné neplatí, uhrádza len výdavky na energie, vodu, komunálny odpad a káblovú televíziu v sume 300 eur mesačne. Byt, ktorý mal vo vlastníctve otec predal v roku 2012, pričom z predaja vrátil otec rodičom pôžičku na tento byt. Z daňových priznaní otca za roky 2010 až 2012 vyplýva, že v roku 2010 bol otec v strate, v roku 2011 dosiahol priemerný mesačný zisk v sume

649 eur a v roku 2012 v sume 508,50 eur. Súčasný celkový mesačný príjem otca je okolo 850 eur mesačne, pričom rodičia otca často otcovi prispievajú finančne na úhradu potrieb maloletého Dávida. Stravu, benzín a telefón otcovi hradí firma, ktorá prevádzkuje aj stravovacie zariadenie, kde sa s otcom často stravuje aj maloletý.

Počas spolužitia aj matku vozil do práce a maloletého brával zo školy. Robil s ním úlohy, aj sa s ním učil, ale nechcelo sa mu robiť projekty, preto vždy volal matke, či si ich môže spraviť s ňou, keď príde z práce, aj to z dôvodu, že nevie kresliť. Z dôvodu nezhôd medzi rodičmi, keďže matka chodila na diskotéky a do barov v Bratislave a Trenčíne, sa rodičia rozišli. Otec maloletému kupoval rôzne veci ako mobilný telefón s internetom, akvárium, či i-phon, avšak nešlo o neprimerané drahé veci.

Otec maloletému platí účet za telefón s internetom, čo je okolo 5 eur mesačne. Maloletého nezanedbával. To, že prestal hrať futbal bolo z dôvodu, že ho to nebavilo. Teraz prejavil záujem o nový šport, a to kolobežku, v čom ho otec podporuje. Tiež otec maloletému platí trénera a halu na tenis. Stará sa, aby mal nejaký pohyb. S maloletým je otec v pravidelnom kontakte, cez víkend aj v priebehu týždňa a dáva mu vreckové. Pokiaľ je maloletý u neho, tak sa u otca aj stravuje. Otec synovi kupuje oblečenie priemerne v sume okolo 2.000 eur ročne a absolvuje s ním na rôzne aktivity. Otec s maloletým chodí na letné dovolenky, kde uhradza všetky výdavky. Maloletý nosí strojček na hornom aj spodnom chrupe, pričom mesačne navštevuje zubára, kde všetky výdavky uhradza otec, pričom tieto za rok 2012 a 2013 boli v sume okolo 1.642 eur, čo priemerne mesačne predstavuje sumu 68 eur. Ak matka predloží otcovi akékoľvek doklady o výdavkoch na maloletého Dávida tieto vždy otec matke preplatí.

Právny zástupcovia rodičov navrhli doplniť dokazovanie daňovými priznaniami rodičov za rok 2013.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 78 ods. 1, 3 zák. č. 36/2005 Z.z. (ďalej len Zákon o rodine) dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 prvá veta Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine sa právo na výživné nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné na maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Súd konanie o návrhu otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti rodičov v zmysle § 96 ods. 1 O.s.p. z dôvodu späťvzatie návrhu otcom so súhlasom matky a kolízneho opatrovníka, zastavil. Z vykonaného dokazovania ohľadom návrhu matky na zvýšenie výživného súd vyvodil právny záver, že návrh matky na zvýšenie výživného otcovi na maloletého Dávida bol podaný dôvodne. Od poslednej úpravy výživného otcovi na maloletého uplynulo jedenásť rokov, nakoľko naposledy bolo rozhodované o výživnom v októbri 2002, kedy bola schválená dohoda rodičov o výživnom v sume 26,56 eur (pôvodne 800 Sk) mesačne, čo v súčasnosti nedosahuje ani sumu zákonného minimálneho výživného, avšak otec od mája 2008 dobrovoľne platí výživné pravidelne v sume 116 mesačne. V čase posledného

rozhodovania súdu o výživnom mal maloletý Dávid 1 rok a matka s ním bola na rodičovskej dovolenke a otec bol nezamestnaný a žil s úspor. Od uvedeného obdobia prišlo na strane maloletého aj oboch rodičov k podstatnej zmene pomerov, pričom matka s výživným v sume 116 eur mesačne, ktoré dobrovoľne platil otec nesúhlasila a žiadala určiť výživné 350 eur mesačne od vyhlásenia rozsudku, nakoľko otec doposiaľ okrem bežného výživného uhrádzal aj ostatné potreby maloletého ako zubnú starostlivosť a nákup oblečenia. Otec s maloletým trávil dostatok času a chodil s ním aj na dovolenky. Otec so zvýšením výživného súhlasil, avšak len na sumu 150 eur mesačne s tým, že bude naďalej maloletému uhrádzať zubného lekára a preukázané výdavky matky na maloletého. Vzhľadom k tomu, že sa rodičia na výške výživného nedohodli, rozhodoval o zvýšení výživného súd.

Pri určení akou mierou sa má otec podieľať na odôvodnených výdavkoch maloletého W. súd v prvom rade vychádzal z odôvodnených potrieb maloletého, ale aj zo schopností a možností oboch rodičov plniť si vyživovaciu povinnosť. Maloletý W. chodí do 6. ročníka základnej školy, kde má len bežné výdavky na školské potreby a pomôcky v sume okolo 20 eur mesačne. Maloletý školské aktivity spojené s poplatkami nemá žiadne. Športové aktivity maloletého W., ako sú tenis a kolobežka, v plnom rozsahu hradí otec a matke s tejto súvislosti nevznikajú žiadne výdavky. Maloletý býva s matkou, ktorá za bývanie platí hypotekárny úver 155,24 eur mesačne a náklady na bývanie v sume 117,49 eur mesačne, čo predstavuje sumu 272,73 eur. Maloletý sa stravuje len doma, pričom v čase keď sa stretáva s otcom tento mu zabezpečuje stravovanie v stravovacích zariadeniach, ktoré prevádzkuje. Zvýšené výdavky maloletého sú spojené predovšetkým s nosením zubného strojčeka, kde všetky výdavky na zubného lekára hradí otec, čo za posledné dva roky predstavuje priemerne mesačne sumu okolo 68 eur. Inak má maloletý len bežné výdavky na zdravotnú starostlivosť a lieky v čase keď je chorý. Ošatenie kupuje maloletému najmä otec, na čo vynakladá výdavky okolo 2.000 eur ročne. Výdavky maloletého, ktoré by mali byť hradené z bežného výživného tak predstavujú len výdavky na školu, bývanie a stravu. Zvyšnú časť výdavkov, ako sú športové aktivity maloletého, zubný lekár, ošatenie a mobilný telefón v plnom rozsahu hradí otec a tieto predstavujú sumu okolo 250 eur mesačne, pričom matke s tejto súvislosti žiadne výdavky na maloletého nevznikajú a keď tak len v minimálnom rozsahu. Otec doposiaľ v plnom rozsahu hradil uvedené výdavky maloletého a aj naďalej tieto výdavky chce uhrádzať, pričom súd má za to, že je aj v prospech maloletého, aby časť jeho odôvodnených výdavkov bola plnená priamo otcom, nakoľko otec takto intenzívnejšie a aktívnejšie participuje na zdravotnej starostlivosti maloletého ale aj na jeho športových aktivitách. Vzhľadom k týmto skutočnostiam, súd nepovažoval za potrebné zahrnúť tieto odôvodnené výdavky maloletého do bežného výživného určeného otcovi, i s ohľadom na skutočnosť, že tieto výdavky sú v nepravidelných sumách, ktoré však v celom rozsahu hradí otec. Väčšie zainteresovanie otca do starostlivosti o maloletého i formou návštev zubného lekára a platenia výdavkov s tým spojených, ako aj hradenia ošatenia a športových aktivít, je v prospech maloletého, nakoľko to pomáha dieťaťu vnímať skutočnosť, že aj otec sa na jeho výdavkoch aktívne podieľa, a súčasne to rozširuje komunikáciu medzi maloletým a otcom ako aj spoločne strávený čas s prihladením i na vek dieťaťa. Z odôvodnených výdavkov maloletého, ktoré nie sú hradené otcom zostávajú výdavky na školu, stravu a bývanie, čo predstavuje spolu sumu okolo 200 eur mesačne, na ktorej by sa mali podieľať obaja rodičia podľa svojich schopností a možností.

Otec má príjem z podnikania okolo 850 eur mesačne, pričom výdavky na stravu, používanie motorového vozidla a telefónu, mu hradí spoločnosť, kde je konateľom. Od tejto spoločnosti si otec prenajíma aj rodinný dom, v ktorom býva, kde nehradí žiadne nájomné len výdavky na energie predovšetkým 300 eur mesačne.

Matka je konateľkou spoločnosti, v ktorej je zamestnaná s hrubým príjmom 337 eur mesačne a príležitostne má príjmy z práce hostesky. Matka má výdavky na bývanie v sume 272,73 eur mesačne, kde je zahrnutý aj hypotekárny úver, pričom táto suma predstavuje 80% z hrubého príjmu matky. Je preto nevyhnuté s ohľadom na skutočnosť, že maloletý Dávid žije s matkou, aby sa otec vo vzťahu k maloletému v určitej miere podieľal na výdavkoch na bývanie maloletého.

Prihladenie na preukázaný príjem otca z podnikania, skutočnosť, že otec má výdavky na stravu, motorové vozidlo a telefón hradené spoločnosťou, kde vykonáva funkciu konateľa, ako aj na výdavky, ktoré otec maloletému platí priamo, a to zubného lekára, športové aktivity a ošatenie, súd otcovi výživné zvýšil na sumu 170 eur mesačne, čo predstavuje 85% z ďalších výdavkov maloletého, ktoré nie sú hradené priamo otcom, pričom zvyšnú časť výdavkov by mala hradiť matka zo svojho príjmu, nakoľko aj ona má k maloletému vyživovaciu povinnosť. Zvýšené výživné na 170 eur mesačne predstavuje 20% z čistého príjmu otca a túto sumu bežného výživného súd považuje za dostatočnú, nakoľko otec maloletého hradí ďalšie výdavky v sume okolo 250 eur mesačne, čo spoločne predstavuje takmer 50% z jeho čistého príjmu.

Obaja rodičia prezentujú vyššiu životnú úroveň ako preukazujú dokladmi o príjmoch, avšak potreby maloletého budú na rovnakej úrovni ako u rodičov pokryté bežným výživným ako aj ostatnými platbami otca s prospech maloletého. S ohľadom na preukázané príjmy otca ako aj priame platby otca s prospech maloletého, súd nepovažoval za potrebné rozhodovať o platení časti výživného na tvorbu úspor, nakoľko to súčasné príjmy otca neodôvodňujú. Okrem toho otec sám uviedol, že časť potrieb maloletého hradí z finančných prostriedkov, ktoré mu požičajú jeho rodičia.

Vo vzťahu k návrhu na doplnenie dokazovania o daňové priznanie matky a otca za rok 2013 vo vzťahu k spoločnostiam, v ktorých sú konateľmi, súd uvádza, že s ohľadom na potrebu rozhodnúť o návrhu matky na zvýšenie výživného, ktoré konanie už trvá takmer dva roky, súd vychádzal z dokladov o príjme rodičov v čase vyhlásenia rozsudku. Čakanie na podanie daňového priznania rodičov, by konanie predĺžilo najmenej o ďalšie 3 mesiace, čo nie je v prospech maloletého dieťaťa. Okrem toho, ak by sa príjmy rodičov podstatne zmenili, môžu si podať návrh na zmenu rozhodnutia súdu o výške výživného.

Keďže súd otcovi zvýšil výživné na maloletého Dávida, ktoré bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 7Nc 934/02 -23 zo dňa 30.10.2002, rozhodol súčasne o zmene tohto rozsudku v časti výšky výživného otca na maloletého, pričom splatnosť výživného zostala nezmenená. S poukazom na žiadosť matky zvýšiť výživné otcovi od vyhlásenia rozsudku ako aj s ohľadom na vykonané dokazovanie, kde mal súd preukázané, že otec od mája 2008 platil bežné výživné 116 eur mesačne a maloletému platil zubného lekára, športové aktivity, ošatenie, dovolenky a príležitostne aj stravu, súd nepovažoval za potrebné zvýšiť otcovi výživné späťne pred rozhodnutím súdu, nakoľko doposiaľ boli potreby maloletého v plnom rozsahu uhrádzané. Keďže k zvýšeniu výživného došlo od 14.1.2014, otcovi nevznikol nedoplatok na zročnom výživnom, nakoľko výživné za mesiac január 2014 je splatné do 15 dňa v mesiaci.

O trovách konania účastníkov súd rozhodol podľa § 146 ods. 1, písm. a) O.s.p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, vzhľadom k tomu, že konanie sa mohlo začať i bez návrhu.

O trovách štátu súd rozhodne samostatným uznesením, keďže čas trov znaleckého dokazovania bola hradená z rozpočtových prostriedkov súdu, pričom matka sa voči povinnosti zložiť preddavok na znalecké dokazovanie odvolala, o ktorom odvolaní musí rozhodnúť odvolací súd.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, v troch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučného poriadku), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.